

Afstand en verbondenheid

De afgelopen maanden kregen deze woorden weer een heel andere invulling. We moesten afstand houden, anderhalve meter zelfs. We moesten mensen alleen laten in hun verpleeghuis of in het ziekenhuis. Soms moesten mensen zelfs alleen sterven. Veel mensen waren vaker alleen dan gebruikelijk, vaker alleen dan wenselijk. Dan denk ik niet alleen aan mensen in verzorgingshuizen, maar ook aan de vele alleengaanden in onze samenleving die niet naar hun werk mochten, aan de studenten op hun kamer zonder colleges en werkgroepen.

Voor andere mensen was de afgelopen periode juist een tijd van samenzijn. Gezinnen waren veel vaker thuis met elkaar dan anders. Nu zoveel activiteiten weg vielen, was er tijd voor een gesprek, een wandeling of een spelletje. Naast natuurlijk de begrijpelijke ergernis omdat je zo op elkaars lip zit.

Er ontstonden prachtige initiatieven om elkaar tot steun te zijn, om elkaar niet uit het oog te verliezen en de onderlinge solidariteit invulling te geven. Ook binnen onze parochie hebben we contact gehouden en bleef de verbondenheid bestaan.

In de Bijbel speelt dit thema ook. Uitgangspunt is dat mensen met elkaar verbonden zijn. “Het is niet goed dat een mens alleen is”. Mensen hebben mensen nodig om te groeien, te leven, gelukkig te zijn. Maar tegelijk hebben mensen soms ook ruimte nodig en eenzaamheid om te bidden. Om zich tot God te richten, om tot rust te komen. We lezen een aantal keren in het evangelie dat Jezus zich terugtrekt om te bidden. Als Hij het nodig heeft, zal het ok voor ons goed zijn.

De komende maanden moeten we een nieuwe manier ontdekken om met elkaar verbonden te blijven en tegelijk afstand te houden om de veiligheid van onszelf en elkaar. We mogen weer op zondag samen komen, maar de vanzelfsprekendheid van voor maart, is nog lang niet terug.

De afgelopen maanden heeft kunstenaar Dorota Roszkowska haar ervaringen aan het doek toevertrouwd in een aantal schilderijen. Eén van die schilderijen staat nu bij ons in de kerk, gehuurd tot en met november. Ik hoop dat de verbeelding van al deze ervaringen ons inspireert en bemoedigt. We zullen wegen vinden om elkaar nabij te zijn. In Gods Naam.

Pastoor Joke Kolkman